

Chương 49

Kim nhắc điện thoại gọi cho Sơn. Giọng nàng bình thản, rảnh rỗi, đầy vẻ nghề nghiệp của một luật sư khiến người đối thoại không thể chối từ:

- Sơn! Tôi muốn biết hết về vụ bom nổ xe của Lữ! Tôi cần khai báo với cảnh sát cho Lữ trong vụ này.

Sơn ngập ngừng. Chàng không hiểu Lữ muốn cho Kim biết bao nhiêu phần trong vụ Triad giết hụt Lữ này. Nhưng giọng nói của Kim khiến chàng không thể che giấu. Chẳng gì Kim cũng là luật sư của Lữ:

- Lữ dặn tôi không nên nói cho cảnh sát biết về kẻ chủ mưu. Lữ sẽ lo liệu lấy. Nhưng tôi nói riêng cho chị Kim biết. Bọn Triad Tàu và anh chàng Vãn làm vụ này.

Dù đã đoán trước một phần, Kim vẫn sửng sốt:

- Anh nói Vãn bắt liên lạc được với Triad để đặt bom nổ giết Lữ. Hẳn ta biết chuyện Lữ và Uyên à!

Kim tự trách mình. Nàng buột miệng hỏi câu không nên hỏi, nhất là với Sơn. Tại sao nàng thắc mắc quá nhiều về người đàn bà mang tai họa này? Sơn ho nhẹ mấy tiếng. Chàng cũng thấy khó nói khi bàn về chuyện của Lữ và Uyên. Sơn nói sang chuyện khác:

- Tôi và Lữ có bàn về lý do của vụ đặt bom này. Lữ nghi Vãn định giết cả hai người để đoạt hết tài sản của partnership.

Kim tán đồng:

- Có thể lắm! Vãn và Uyên chưa làm giấy tờ ly dị, nếu giết được cả hai người, Vãn sẽ chiếm hết tài sản của partnership dễ dàng. Không có bằng cứ, tòa án sẽ bắt buộc phải xử quyền sở hữu chủ về tay Vãn. Tôi chắc hẳn ta phải hứa hẹn chia phần nhiều lắm cho Triad để bọn chúng nhúng tay vào.

Sơn không nói. Chàng không muốn Kim biết về việc Triệu Tôn, người của Triad bị Lữ thủ tiêu. Ngay cả việc này, Sơn cũng chỉ đoán, Lữ không hề mở môi với chàng. Chàng hỏi lại Kim:

- Chị có cách nào giúp Lữ trong vụ này?

Kim nghĩ một giây:

- Tôi có quen và làm việc trước kia với một nhân viên FBI văn phòng Los Angeles, tôi sẽ nói chuyện với anh ta để họ điều tra vụ này. Anh có liên lạc mỗi ngày với Lữ chứ?

Sơn thấy bối rối. Chàng hiểu Kim muốn chàng cho nàng biết Lữ ở đâu. Nhưng Lữ đã căn dặn cẩn thận không cho một người thứ hai biết đến. Kể cả Kim. Sơn đánh trống lảng:

- Có! Lữ gọi mỗi ngày. Chị để tôi hỏi lại Lữ có muốn FBI dính vào việc này hay không?

Kim dặn Sơn:

- Anh nói với Lữ. Nhân viên FBI này rất thân với tôi, họ có thể giúp Lữ nhiều, nhất là khi một tổ chức tội ác như Triad chủ mưu. Tôi biết Lữ có nhiều phương cách để tự giải quyết, nhưng tốt nhất vẫn là

để cơ quan FBI điều tra và bảo vệ cho mình.

Sơn không nói. Chàng biết Lữ không khi nào muốn FBI hay cảnh sát điều tra việc này. Nhưng chàng không thể nói thẳng điều đó với Kim. Và giọng nói của Kim làm chàng lo ngại. Sự việc đã khá rắc rối. Nếu Kim khẳng khẳng muốn giúp bằng cách nói hết với FBI để họ nhảy vào điều tra, sự việc sẽ còn phức tạp đến chừng nào. Chàng năn nỉ Kim:

- Chị khoan nói gì với FBI! Để tôi hỏi Lữ trước!

Kim đồng ý:

- Được rồi! Nhưng anh nói Lữ gọi cho tôi. Tôi muốn bàn thêm với Lữ nữa!

Kim gác máy. Nỗi lo sợ của nàng tăng thêm gấp bội. Lữ đã đi quá sâu vào những chuyện mờ ám hay sao chàng không muốn giới thiệu quyền dính vào. Và mặt trái của Lữ, nàng chưa hề được biết. Người yêu của nàng dính vào những chuyện phi pháp của những tổ chức tội ác là điều không thể chấp nhận được. Có phải vì người đàn bà mang tai họa kia?

Kim tự nhủ nàng sẽ phải tìm hiểu mọi chuyện của Lữ và giúp chàng. Nàng muốn trở thành thiên thần hộ vệ cho Lữ, đỡ bước cho chàng tránh xa những vực thẳm của ám muội và sự ác. Và giúp chàng qua cơn hoạn nạn này, khi tính mạng của chàng bị đe dọa và chàng đang bị mê hoặc trong vòng tay của người đàn bà gieo tai

Chương 49

họa. Nàng nhắc đến tên Uyên và rửa thầm. Những cảm xúc ủa đến không thể ngăn cản được. Cửa giận dữ. Cửa thù ghét, ghen tuông. Và ý thức được sự xấu cũng đã bắt đầu xâm chiếm lấy nàng, như một cơn sóng thần tràn ngập đến, cuốn trôi tất cả suy xét và phán đoán của nàng.

***

Vấn bực dọc đi đi lại lại trong phòng khách của Henry Cheng. Chàng đã đợi hơn nửa tiếng và Cheng vẫn chưa thấy xuất hiện. Tên Tàu này bắt đầu muốn giở trò. Vấn thầm nghĩ. Sau vụ nổ bom xe giết hụt Lữ, chàng chưa nói chuyện với Cheng và Vấn bồn chồn muốn biết Triad sẽ thực hiện phương pháp nào để trừ khử Lữ. Vấn đã muốn vòng chiếc xe van trở lại sau tiếng nổ để chính mắt chàng thấy kẻ thù ban xác nhưng tên khốn kiếp Triad từ Hồng Kông sang không chịu nghe theo lời chàng. Hấn lạnh lùng ra lệnh cho gã tài xế tiếp tục đi về Chinatown, mặc kệ những lời nguyện rửa của Vấn.

Tối hôm đó nằm xem TV, Vấn mới biết Lữ thoát chết và người gác cổng đã nổ máy chiếc xe thể mạng. Chàng bật dậy như một chiếc lò xo và gọi điện thoại cho Cheng. Nhưng gọi đi gọi lại, Vấn vẫn không gặp được Cheng. Hấn đi sang Singapore có việc riêng, người thư ký lạnh nhạt trả lời. Ba ngày đã trôi qua,

Vấn sau cùng được hẹn gặp Henry Cheng trong ngôi nhà trú ẩn sau cửa tiệm cũ kỹ của Triad trên đường Hill Street.

Vấn châm điếu thuốc định hút. Chàng ngưng lại khi tiếng nói khô khan và cứng như thép vang lên sau lưng chàng:

- Không ai được hút thuốc trong ngôi nhà này!

Vấn quay lại. Cheng nhìn chàng bằng cặp mắt không biểu lộ chút tình cảm. Hấn chỉ tay về góc nhà nói như ra lệnh:

- Anh ngồi xuống chiếc ghế kia! Muốn gặp tôi có việc gì?

Vấn bắt đầu thấy sôi máu. Tên Tàu khốn nạn này coi chàng như thú hạ hấn hay sao? Chàng nói giọng căm căn:

- Các anh làm ăn gì lạ vậy? Có vụ đặt bom giết tên Lữ cũng không xong! Bây giờ anh định làm gì?

Cheng không trả lời ngay. Hấn tiến lại gần chiếc ghế Vấn đang ngồi, đứng thẳng và nhìn xuống Vấn, giọng khinh bỉ:

- Chuyện chúng tôi làm gì anh không cần phải biết! Triad chưa bao giờ thất bại trong bất cứ công việc nào. Khi nào giết xong tên Lữ tôi sẽ cho anh hay!

Vấn đứng dậy. Chàng không chịu được lời nói trịch thượng của tên côn đồ Tàu này. Vấn nhìn thẳng vào mắt hấn, nói gần từng tiếng:

- Cheng! Anh nên nhớ không giết được tên Lữ các anh không có cách nào lấy

được số tiền phần hùn của Triệu Tôn. Và tôi là người thừa hưởng tài sản của công ty đó không phải là các anh. Chuyện các anh tìm cách nào khác giết được tên Lữ tôi không cần biết nhưng càng để lâu, hấn ta sẽ có cách đối phó với các anh. Đừng khinh thường tên này!

Henry Cheng ngấm nghĩ một giây. Số tiền cả chục triệu Mỹ Kim không phải nhỏ. Hấn thành công trong vụ này, chức thủ lãnh Triad toàn nước Mỹ sẽ về tay hấn là cái chắc. Và địa vị độc tôn của Triad tại Hồng Kông khi lão già họ Bành chết không về tay hấn sẽ còn ai nữa? Cheng nói, dấu dụi hơn trước:

- Được rồi! Tôi nói cho anh biết. Tên Lữ đang trốn trong các hotel ở Los Angeles này. Hấn đổi chỗ ở sau mỗi đêm. Nhưng hấn không qua mắt chúng tôi được. Triad có người ở mỗi khách sạn tại đây. Không sớm thì muộn chúng tôi cũng bắt kịp với hấn.

Vấn gật đầu. Chàng biết Henry Cheng không nói ngoa. Hotel nào không có người Tàu làm bồi hay nấu ăn. Chuyện Triad tìm ra tông tích Lữ không khó lắm. Chỉ có vấn đề khi biết được Lữ ở đâu hấn đã dọn sang hotel khác ngay. Vấn giờ bắt tay Cheng:

- Tôi tin tưởng các anh sẽ thành công. Nhưng tôi muốn nhắc lại. Hấn là con người nguy hiểm. Các anh không sớm diệt được hấn, hấn có

Chương 49

thể sẽ quay lại diệt được các anh.

Cheng cười lớn. Hắn bắt tay Văn hồ hững và tiếp tục cười:

- Anh có biết ở đây Triad có bao nhiêu người không? Tên Lữ có ba đầu sáu tay hay có phép trường sinh đạn bắn không chết mà đòi đổi đầu với Triad! Anh về năm yên một chỗ để chúng tôi lo việc này. Khi nào xong tôi cho anh biết.

Vấn ra về. Chàng bực mình vì bị Cheng khi dễ nhưng cũng yên chí phần nào. Lữ trốn chui trốn nhủi trong các hotel sau cùng vẫn sẽ bị Triad tóm được. Và khi Lữ chết, chàng sẽ trở thành chủ nhân ông của VietCal Partnership. Ít nhất cũng còn nửa phần sau khi chia xong với lũ Tàu Triad này. Vấn tránh không nghĩ đến Uyên. Chàng thừa biết nàng đi theo Lữ và hiện đang trốn cùng với Lữ. Bọn Triad đã cho chàng biết điều đó. Và chàng thừa hiểu, chúng sẽ thanh toán không phải chỉ một mình Lữ, Uyên cũng phải chết theo gã tình nhân. Có thể tất cả mới lọt về tay Văn được!

Vấn tự xét lại lòng mình. Chàng có quá đáng không nhỉ? Chàng có còn chút tình yêu nào với Uyên không? Vấn thấy lòng chàng lạnh như băng giá. Người vợ của chàng, người đàn bà duy nhất trong đời chàng, đã phản bội chàng. Và không những thế đã toa rập với tình nhân để tìm cách giết chàng

trên đường 405. Chàng không còn chút lý do nào để thương xót người đàn bà tệ bạc đó.

Uyên có chết theo Lữ cũng là chuyện đương nhiên. Như những chuyện bình thường khác xảy ra một cách nhàm chán trên cõi đời này. Và cũng bình thường như hàng trăm hàng ngàn những vụ phản bội, giết chóc nhau xảy ra mỗi ngày tại Los Angeles, thành phố của những thiên thần. Và của địa ngục trần gian!

Vấn lắc đầu chua xót. Tại sao chàng về sống ở đây? Tại sao chàng không về sống ở một thành phố đèo heo hút gió nào như ở Iowa, Nebraska chẳng hạn, để có một cuộc sống bình thường như đúng nghĩa của nó. Để tình yêu không biến thành phản bội. Và tiền bạc không đi liền với bản giết và chết chóc. Nhưng mọi sự đã đi quá xa rồi! Guồng máy đã lay chuyển. Và định mệnh đã đón chờ. Chàng có thể làm gì khác?